

รธน. มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคห้า

พ.ร.บ. ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๘/๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๘/๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่จำเลยหรือผู้ถูกกล่าวหา ยังคงมีสิทธิในการต่อสู้คดี แม้บัญญัติให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนำรายงานและสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาเป็นหลักในกระบวนการพิจารณาก็ตาม แต่ไม่ได้บังคับให้ศาลต้องรับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเป็นยุติตามที่รายงานและสำนวนคดีนั้น โจทก์ยังต้องมีภาระการพิสูจน์ และจำเลยยังคงมีสิทธิในการต่อสู้คดี เสนอพยานหลักฐาน รวมทั้งโต้แย้งและนำสืบหักล้างพยานหลักฐานของคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งได้ จึงไม่ได้จำกัดสิทธิในการต่อสู้คดีของจำเลย หรือเป็นข้อสันนิษฐานตามกฎหมายที่มีผลเป็นการสันนิษฐานความผิดของจำเลย ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม และไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคห้า

ย่อโดย นางสาววรรณรัตน์ สุพรรณธีรากร

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๓

สำนักคดี ๒

นางสาวณิชานา ภูมินายก

ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒

นายมนตรี กนกวารี

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี